

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2478/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца „VIP Tours & Service“ доо Ниш, чији је пуномоћник Владимир Младеновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Живковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1648/2022 од 08.10.2024. године, у седници одржаној дана 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1648/2022 од 08.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1648/2022 од 08.10.2024. године, у ставу првом изреке преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 6814/2019 од 12.11.2021. године, тако да гласи: „Одбија се као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга исплати 2.200,00 динара са законском затезном каматом од 16.07.2016. године до коначне исплате. Обавезује се тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате“. У ставу другом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 19.900,00 динара. У ставу трећем изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Тужени је одговорио на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23-други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба ради накнаде штете поднета је 13.11.2017. године. Вредност предмета спора је износ од 2.200,00 динара, која вредност не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијана другостепена пресуда пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, против које одлуке није дозвољена ревизија.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**